

Een kwartaalblad voor het belichten van energie van goede wil in wereldaangelegenheden

DE VERENIGDE NATIES – BELICHAAMDE IDEALEN

Beeld u een kind in dat u vraagt, "wat doet de VN eigenlijk?" het is een eenvoudige vraag, en om deze te beantwoorden kan je het Internet raadplegen voor nieuwe info over de VN. Enkele uren later kan je tegen het kind zeggen, "wel, wanneer het over belangrijke zaken gaat – zaken die ieder-een aanbelangen – dan is er niet veel dat de VN *niet* doet". De meeste mensen kennen de VN van hun tussenkomsten in dringende humanitaire problemen, zoals de situatie van de vluchtelingen in Syrië en de omliggende landen. Velen zullen wel weten dat de VN ook met de politieke zijde van dit probleem bezig is om de belanghebbende landen bijeen te brengen om het gewapend conflict te beëindigen. Maar ver weg uit de wereldlijke belangstelling is de VN betrokken bij vele andere met minder 'nieuws waarde' hulpbehoevende situaties – twee recente voorbeelden zijn Kachin in Birma, en de Seleka rebellen in Zuid Afrika. En de VN is eveneens betrokken bij veel andere conflicten die ofwel nog lopende zijn of in het stadium van een tijdelijk staakt het vuren. Het werk van de VN en van haar agentschappen is zelfs nog minder gekend op het gebied van de hervorming van de internationale invoerrechten, meteorologische samenwerking, internationale luchtvaart, wetenschappelijke, opvoedkundige en culturele samenwerking, en de lijst is nog lang.

Het Handvest

Hier kan ons denkbeeldig kind zeggen, "dus waarom doet de VV zo vele dingen? Waar dient de VN voor?" om deze vragen te beantwoorden richten we ons naar het VN Handvest. De preambule van dit Handvest is misschien wel een verklaring van het meest bewogen en ambitieuze doelstelling die een organisatie zich kan stellen, en het is de moeite om deze te citeren en er over na te denken:

"WIJ, VOLKEREN VAN DE VERENIGDE NATIES, VASTBESLOTEN OM

- de komende generaties te behoeden van de gesel van de oorlog die tweemaal in de tijd van een mensenleven zo onnoemelijk veel leed aan de mensheid heeft berokkend,
- opnieuw ons geloof te bevestigen in de fundamentele rechten van de mens, in de waardigheid en de waarde van de menselijke persoon, in de gelijke rechten van de man en de vrouw en van grote en kleine naties,
- omstandigheden te scheppen waaronder rechtvaardigheid en eerbiediging van de uit verdragen en andere bronnen van internationaal recht voortvloeiende verplichtingen kun-

nen worden nagekomen,
- sociale vooruitgang te bevorderen alsmede een betere levensstandaard in grotere vrijheid.

EN DAARTOE

- verdraagzaamheid te beoefenen en in vrede met elkander samen te leven als goede burenen,
- onze krachten te verenigen voor het handhaven van de internationale vrede en veiligheid,
- te verzekeren, door het aanvaarden van beginselen en het opstellen van methodes, dat er geen gewapende kracht gebruikt zal worden, tenzij in het algemeen belang,
- internationale inrichtingen te gebruiken voor de economische en sociale vooruitgang van alle volkeren,

HEBBEN BESLIST ONS STREVEN NAAR HET BEREIKEN VAN DEZE DOELSTELLINGEN TE VERENIGEN

Dienovereenkomstig hebben onze respectieve regeringen, ... richten zij hierbij een internationale organisatie op die de naam zal dragen van "Verenigde Naties".

De toekomst behoeden van oorlog ... herbevestigen van het geloof in de mensenrechten ... het vestigen van respect voor internationaal recht ... het bevorderen van sociale vooruitgang ... al deze taken hebben tot doel de wereld te verbeteren, en de VN tracht deze alle vier te verwezenlijken! En dit met een budget dat slechts een fractie is van het jaarlijks BBP van zelfs kleine landen. De omvang van het werk van de VN toont waarom ze betrokken is, ja zelfs moet betrokken worden op zo veel gebieden voor internationale samenwerking. En onderliggend aan al deze doelstellingen ligt het feit dat, terwijl er vele landen en culturen over de hele wereld zijn, er toch maar één mensheid is. Al de Agentschappen, ontwikkelingen en programma's van de VN bestaan enkel om al de concrete uitwerkingen van dit feit te verwezenlijken. En de precieze naam van de organisatie die zowel "Naties" (duidt op afdelingen) en "Verenigde" (duidt op het geheel) omvat, openbaart de dynamische, creatieve spanning die in het hart van het eigenlijke bestaan van de VN ligt.

Een positief resultaat van het conflict

Zoals de preambule ons herinnert ontstond de VN uit de as van de wereldoorlog, als antwoord op de dwingende nood om een nieuwe manier te vinden om met conflicten tussen landen om te gaan. Het is dus in een bepaalde zin een positief resultaat van een conflict. Wanneer ze haar normaal verloop kent dan roept een conflict een

In dit nummer:

**De Verenigde Naties
Belichaamde idealen**

**Voorbij 2015:
Een Visie van
Goede Wil**

**Verenigd voor een
Cultuur van Vrede
via Harmonie tussen
Geloofsovertuigingen**

Redacteur:

Dominic Dibble

www.worldgoodwill.org

sterk voornemen van de menselijke ziel op om een andere uitweg naar vrede te vinden. Conflicten leren ons dat wanneer er verkeerde beslissingen genomen worden, ze beter niet voor herhaling vatbaar zijn. De grondleggers van de VN waren vastbesloten om de vergissingen van het verleden niet te herhalen. Zij stelden zich voor en ontworpen een wereldforum waar het menselijke bewustzijn kon opgeheven worden naar een nieuw niveau, waar het scheppend vermogen van de menselijke geest en hart mogelijke conflicten kunnen oplossen alvorens ze uitmondten in oorlog. Het is een weg die vraagt naar een gedeelde verantwoordelijkheid voor de toestand van de wereld, en, de beginselen waarop de VN gefundeerd is, doen bij haar leden een beroep op een grotere geestelijke wil om de noden van de hele mensheid te ledigen. Door de hogere inspiratie – van de universele ziel – stelt de VN de mensen in staat om via de vele diensten van de agentschappen zich in te zetten.

Omdat de VN toegewijd is aan de mensheid als geheel, en omdat haar hoofdthema dienst is, heeft de VN een natuurlijke aantrekkingskracht op alle mensen van goede wil. Het is natuurlijk een volledig menselijke organisatie, met gebreken en mislukkingen. Haar oorspronkelijke structuur was bijvoorbeeld verre van ideaal, en het is moeilijk om daar verandering in te brengen. Zoals ex-Directeur van het Wereld Politieke Forum, James Paul, schrijft, “Er is nood aan een hervorming van de VN. Hierover is iedereen het eens. Maar ze zijn het oneens over welke hervormingen en met welk doel. De leiders van de NGO’s wensen een democratische VN, met meer openheid en verantwoordelijkheid. Technocraten kijken uit naar een grotere productiviteit en doeltreffendheid van de Staf van de VN. De delegaties zijn voorstander van veranderingen overeenkomstig de nationale belangen en propageren nationale macht. Idealisten hebben plannen voor een meer uitgebreide structuur en wensen de beperking van de nationale soevereiniteit. Terwijl de conservatieven aansturen op een beperkter VN met sterk verminderde machten. Een akkoord is uitzonderlijk moeilijk te bereiken.”¹

Daarbij maken de personeelsleden, hoe bekwaam en idealistisch ze ook zijn, fouten en nemen verkeerde beslissingen, net zoals iedereen. Gezien de grootte en de ingewikkeldheid van de opdrachten waarmee ze moeten werken zou het een verrassing zijn indien het omgekeerde het geval zou zijn. Toch toont het feit van het bestaan van de VN aan dat in 1945 de mensheid een nieuwe fase in de evolutie van het bewustzijn is binnen getreden, waarbij het goede voor allen voor de eerste keer werd vastgelegd als maatstaf voor gezamenlijk menselijk handelen.

Het grondbeginsel van dienst

Zoals reeds gezegd is dienst een grondbeginsel van de VN, en ze brengen dit tot stand d.m.v. een groot aantal verschillende Agentschappen, Instellingen en programma’s, zoals het welgekende UNICEF en het Wereld Voedsel Programma, maar ook de minder bekende zoals de Organisatie voor het Verbod op Chemische Wapens en het Multilateraal Investerings en Waarborg Agentschap. Een meer recent is de Intergouvernementele Commissie voor Klimaat Wijziging (IPCC), dat opgericht werd in 1988 om de toenemende invloed van de mensheid op het wereldwijde klimaat te bestrijden. Nog recenter is de VN Vrouwen, dat werd opgericht in juli 2010 uit vier voor-

malige VN afdelingen. Een belangrijk coördinerend orgaan voor veel van de agentschappen is de Economische en Sociale Raad (ECOSOC). Minder gekend als de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering is de ECOSOC toch het centrale forum voor discussies over de internationale economie en sociale onderwerpen en om politieke aanbevelingen te formuleren. Het speelt een hoofdrol in het opleiden van internationale samenwerkingsverbanden voor ontwikkeling. Het raadpleegt de NGO’s zodat het een voorname band legt tussen de VN en de gewone samenleving.

Zoals we gezien hebben in het handvest is de VN begaan met het herbevestigen van het geloof in mensenrechten. Een van de belangrijkste manieren hiervoor is via een van de bekendste Verklaringen, de Universele Verklaring van de Mensenrechten (UVRM). We leven in een tijd waar mensenrechten doorgaans gezien worden als normaal, en als de voordeligste manier om de moraliteit in de publieke sfeer te verzekeren. In die mate dat zelfs in landen met dictatoriale regeringen men zich toch verplicht voelt om hun rapporten over hun mensenrechten te verdedigen. Het is gemakkelijk om te onderschatten wat een enorme vooruitgang dit betekent. Veel hiervan is te wijten aan de wereldwijde invloed die de UVRM bereikt heeft in haar 65 jarig bestaan. Toen het in de nasleep van de tweede wereldoorlog werd geschreven was het de bedoeling om de bepalingen in het handvest van de VN hierover effectief te maken. Het is een soort van gouden standaard geworden waaraan de nationale gedragingen worden afgewogen. Het is een diepgaand geestelijk document omdat het een visie van de universele vrijheid en broederlijkheid steunt die elk verschil in cultuur, religie en sociale omstandigheden overstijgt.²

Ondanks het feit dat de UVRM niet wettelijk bindend is, is ze toch dienstig geweest voor andere, meer gedetailleerde Verklaringen, en ook voor de wettelijk bindende Conventies zoals de twee Internationale Verdragen over burger en politieke rechten, en over economische, sociale en culturele rechten, en bij de Het Verdrag betreffende de Uitbanning van alle vormen van Discriminatie van Vrouwen. Omdat dit wettelijke documenten zijn, zijn ze wel overeenkomstig ingewikkelder en uitgebreider. En omdat ze wereldwijd aanvaard werden maken vele landen bepaalde voorbehouden als ze denken dat ze in tegenspraak zijn met hun nationale wetten.

Niettemin zijn de VN, haar Handvest, haar Agentschappen, de Verklaringen en Verdragen, en specifiek ontwikkelde doelstellingen, zoals de Millennium Ontwikkelings Doelstellingen (het onderwerp van ons volgend artikel), belangrijke geestelijke prestaties voor de mensheid, zelfs als hun doelen tot nu slechts gedeeltelijk bereikt zijn. Het zijn levende, dynamische uitdrukkingen van het voornemen om juiste menselijke verhoudingen te vestigen. Het zijn belichamingen van grote beginselen die weerklank vinden bij alle mensen van goede wil. Daarom vragen ze om onze actieve medewerking en steun.

1. *UN Reform: An Analysis*, p.1, James Paul, Global Policy Forum, 1996 (www.globalpolicy.org/images/pdfs/UN_Reform_An_Analysis_August_1996.pdf)

2. Voor een diepere discussie hierover, zie de Wereld Goede Wil brochure: *De Universele Verklaring van de Mensenrechten: Wegwijzer naar Vrijheid* (WGW 35b). Ook beschikbaar is *De VN – Uitdaging voor de Mensheid* (WGW 37b). Beide kunnen in het Engels gedownload worden van www.lucitrust.org/commentary, of aangevraagd in Genève (Nederlandstalige versie).

VOORBIJ 2015 : EEN VISIE VAN GOEDE WIL

In 2015 verlopen de VN Millennium Ontwikkelings Doelstellingen. Deze acht duidelijk gedefinieerde doelstellingen voor menselijke ontwikkeling, elk met een stel meetbare streefcijfers, werden door de Staatshoofden overeengekomen tijdens de profetische dagen die leidden tot het begin van een nieuw millennium op 1 januari 2000. Er werd een belofte gemaakt dat de internationale gemeenschap zou verzekeren dat tegen 2015 elke doelstelling zou bereikt worden.

De Doelstellingen (MOD) vormden voor de internationale gemeenschap een doorbraak. Voor het eerste keer ooit werd een gemeenschappelijk ontwikkelingsagenda voor de menselijke soort gedefinieerd en overeengekomen tijdens een ongewone explosie van gezamenlijke visie van de regeringen van de wereld. Er kan gezegd worden dat tot de jaren 1990 de ontwikkelingsagenda werd bepaald, ondanks de retoriek, door de politiek van de koude oorlog. Toen het ijzeren gordijn viel volgde er een decennium van bespreking en gedachte-wisseling hoe de regeringen konden samenwerken om feitelijke vorderingen te maken met de doelstellingen en begin-selen voor menselijke ontwikkeling die in het handvest van de VN en in de Verklaringen van de Mensenrechten vastgelegd werden. Grote internationale conferenties gingen toen over zulke thema's als de bevolking, de omgeving en ontwikkeling, vrouwen, en de toekomst van de steden. De Millennium Doelstellingen ontsproten uit de geest van deze conferenties alsook een bereidheid om de vraag te stellen: zal dit werken? Hoe kunnen de landen van de wereld hun acties op een dergelijk manier overeenstemmen zodat het aantal mensen vermindert dat in armoede leeft, zonder het minimum gezondheidszorg, opvoeding, water en sanitair – terwijl tevens de omgeving beschermd wordt?

De goede wil achter deze Doelstellingen was duidelijk. Acht doelstellingen werden gedefinieerd – elk met een stel meetbare streefcijfers. De Doelstellingen richten zich op specifieke thema's: extreme armoede en honger; universele opvoeding; gelijkheid der seksen; kindergezondheid; zwangerschapsgezondheid; de strijd tegen HIV/AIDS en andere ziekten; duurzaamheid van de omgeving; wereldwijde samenwerking om de doelstellingen te behalen. De streefcijfers bevatten ook de halvering van het aantal mensen dat in extreme armoede leeft, onder de 1,25 US \$ per dag; twee derde vermindering van het aantal per duizend kinderen dat sterft onder de 5 jaar; en, als deel van een wereldwijd partnerschap voor ontwikkeling, het verhogen van het budget voor ontwikkelingshulp door de donorlanden tot 0,7 % van het BNP.

Het meten van de vooruitgang

De betekenis van deze Doelstellingen en streefcijfers is dat het nu mogelijk is om elk jaar de vooruitgang te meten op een basis van land-per-land – of zelfs van stad-tot-stad. Dit heeft de agenda in de thema's voor ontwikkeling gewijzigd. Elke burger kan makkelijk zelf de meting doen om te zien of aan de beloften die hun leiders in 2000 deden tegemoet gekomen wordt. De regeringen worden uitgedaagd om samen te werken aan een gemeenschappelijk agenda – en de burgerlijke gemeenschap (professionele organisaties, gewone ontwikkelingsbewegingen, plaatselijke besturen, de zakenwereld, enz.) wordt eveneens uitgedaagd om op hun eigen manier hier aan bij te dragen. De droom was om niet alleen de regeringen te verenigen, maar ook de mensen van de wereld in een samenwerkende, gedeelde opdracht.

Sinds 2000 hebben de MOD's een invloed gehad op de verbeelding en het denken van de regeringen. In plaats van te plannen voor de nationale sociale ontwikkeling in het teken van wat is de beschikbare hoeveelheid geld, of welk geld kan er aangetrokken worden van donorregeringen, zijn de succesvolle besturen begonnen met nadenken: als we één van onze doelstellingen in onze stad, provincie of land tegen 2015 moeten bereiken, wat hebben we daar dan nu en volgend jaar en daarna voor nodig – en hoe zullen we er toe komen?

Vanuit het perspectief van goede wil hebben de MOD's een nieuwe dynamiek ingeleid op een internationaal niveau door een gevoel van doel op te wekken rond acties om fundamentele vrijheden te bereiken, zoals de vrijheid van behoefte en de vrijheid van vrees. Toch zijn de Doelstellingen en het werk dat verricht werd en nog zal gebeuren tot 2015 voor hen slechts een flauw begin van wat bereikt zou kunnen worden als en wanneer de krachten van goede wil in de mensheid waarlijk en waarachtig 'gewekt' kunnen worden.

Indien de overvloedige bestaande krachten van goede wil in de mensheid waarlijk gemobiliseerd worden, in steun voor de MOD's, dan zou er een massale stimulatie kunnen plaats vinden van het vindingrijk vermogen van wat mogelijk is. Honderden miljoenen mensen van alle culturen en religies van de wereld zouden de verstandhouding kunnen delen dat, met hun hulp en hun engagement, de problemen van de extreme armoede en de verloederding van het milieu, dat tot nu geassocieerd wordt met economische ontwikkeling, in onze levensperiode zouden kunnen uitgeroeid worden.

Het dynamisme eigen aan de wil

Sommige idealisten in nationale regeringen, politieke partijen, internationale agentschappen, private bedrijven en in de vele ontwikkelingsbewegingen zijn volhardend geweest in hun inspanningen om de Doelstellingen te bereiken. Zij hebben de dynamiek eigen aan de wil toegepast. Hun verwezenlijkingen zijn in vele gevallen opmerkelijk geweest en het zijn de bakens waar we heen gaan.

Er zijn bewijzen dat, twee jaar voor de MOD's aflopen, er een aantal doelstellingen en streefcijfers bereikt zullen worden – zeker een reden voor feesten en een bewijs dat de focus op de Doelstellingen en de streefcijfers heeft gewerkt. Het aantal mensen dat in extreme armoede leeft (minder dan 1,25 US \$ per dag) is sinds 1990 inderdaad gehalveerd – en dit werd aanzien als de voornaamste doelstelling. De verhouding van mensen zonder toegang tot betrouwbare bronnen voor drinkbaar water is eveneens gehalveerd sinds 1990 – nog een doel dat bereikt wordt. De gezondheidsdoelen in doelstelling 6 (stop de verspreiding van ziekten zoals HIV/aids, TBC en malaria en draai de verspreiding ervan om) hebben belangrijke vorderingen gemaakt. Inschrijvingen in de lagere school voor evenveel meisjes als voor jongens – weer een bereikt doel. Indien de huidige trend zich doorzet zullen andere Doelstellingen niet bereikt worden – ondanks de inspanningen is het onwaarschijnlijk dat alle kinderen tegen 2015 naar de lagere school zullen kunnen gaan. Doelstelling 4 en 5 gaat over de kindersterfte verminderen en de gezondheid te verbeteren in 75 landen waar meer dan 95% van alle kindersterfte voorkomt. Slechts in 9 landen wordt doelstelling 5 bereikt – verminderen met drie-vierde van de sterftegraad – en van 22 landen van de 75 wordt verwacht dat ze doelstelling 4 bereiken – verminderen van de sterfte onder de vijf jaar met tweederde.

Maar daar waar niet verwacht wordt om de Doelstellingen te bereiken is er in de meeste regio's toch een merkbare vooruitgang. Toch blijven er nog onaanvaardbare cijfers bestaan voor mensen in extreme armoede, en met weinig toegangsmogelijkheden tot de grootste basisbehoefte van gezonde voeding, gezondheidszorg, vers water, sanitair, opvoedingsmogelijkheden. Longontsteking en diarree veroorzaken nog steeds meer dan 2 miljoen te voorkomen doden per jaar.

Naargelang we 2015 naderen is er dus een vernieuwde wil om de inspanningen te richten op het waarlijk bouwen aan een wereld vrij van behoefte en vrees. De voormalige eerste minister van Nieuw Zeeland en hoofd van het de invloedrijke VN Agentschap UNDP (Ontwikkelingsprogramma), Helen Clark, riep onlangs de regeringen en beheerders op om zich te richten naar een nieuwe inspanning in de resterende dagen voor het einde van de oude Doelstellingen en het begin van een nieuwe ontwikkelingsprogramma. Onder leiding van de UNDP werken 45 landen met een MOD versnellingschema om te trachten datgene te bereiken wat nog mogelijk is – en om de nationale doelen op tijd te bereiken.

Er zijn mensen die argumenteren dat wanneer regeringen van bovenuit de doelstellingen begeleiden, het dan te verwachten is dat niet alle MOD's op tijd bereikt zullen worden. Politiekers hebben ook dikwijls de doelstellingen gebruikt wanneer ze in hun politieke korte-termijn doelen pasten – niet genoeg leiders waren bereid om hun politieke carrière te riskeren en bijvoorbeeld het uitvoeren van druk voor een op regels gebaseerde niet-discriminerende wereldhandel en financieel systeem (zoals vooropgesteld in Doelstelling 8), of om zich te richten op de 0,7 % van het BBP voor ontwikkelingshulp zoals vooropgesteld in de MOD's tegen 2015 (blijkbaar zijn slechts vijf donorlanden erin geslaagd om de doelstelling te bereiken of te overtreffen en de officiële ontwikkelingshulp van de ontwikkelde landen ligt op 0,31 % van het samengevoegde nationale inkomen). Zonder voldoende visionaire leiders zijn de MOD's breeduit gefaald om te worden wat had gekund: krachtige, levendige doelstellingen die de vele mensen van goede wil bezielen.

Een universeel agenda

Maar terwijl het makkelijk is om de 'regeringen te beschuldigen' van een gebrek aan een geloof-waardig doel, is het eveneens waar dat populaire bewegingen die specifieke doelstellingen nastreven ook nooit bereiken wat zou moeten. En dit is een verantwoordelijkheid die alle mensen van goede wil delen. De MOD's, of datgene wat ze na 2015 zal vervangen, kunnen enkel bereikt worden als ze de steun hebben van grote delen van de bevolking – en die steun moet door iedereen die gelooft in een wereld van rechtvaardigheid, gelijkheid en juiste verhoudingen worden voortgebracht.

Bedenk bij voorbeeld dat als verenigingen van mensen van goede wil (kleine en grote, plaatselijke en internationale, esoterische en exoterische) zo bezield waren door de gelegenheid om bij te dragen tot het bereiken van deze universele agenda, zij er voor zouden kiezen om iets te doen, om het even, om ergens één van de doelen te helpen bereiken. Dit niveau van algemene goede wil vraagt niet te veel van de mensen, of niet meer dan wat redelijk aanvaardbaar is – enkel een gevoel om een kleine rol te spelen in een wereldwijde beweging om de levensomstandigheden te verbeteren voor de meest kwetsbaren en om een reeds verwoeste milieuomgeving te herstellen.

Nu, in de komende twee jaar, vindt er een verandering plaats, een zeldzame gelegenheid, om een dergelijk algemene wil voor het bouwen van een betere wereld te doen ontvlammen, gericht op een stel doelstellingen die de MOD's vervangen nadat ze in 2015 zijn afgelopen. Er is een nooit eerder voorgekomen niveau van mentale (onderzoeksteams, academische werken, gerichte groepen, media commentatoren) discussies, debatten en onderhandelingen op nationaal en wereld niveau, een meditatie als je wil, over wat de MOD's na 2015 zal vervangen. Voor de eerste keer vindt er een inspanning plaats om een zo wijd verspreid mogelijke groep deelnemers in dit initieel discussieproces te betrekken – een proces dat zal leiden naar beslissingen van de regeringen bij de VN (mogelijk gemaakt door de VN Agentschappen) over een stel doelstellingen en een agenda voor de post-2015 wereld.

De VN Secretaris-Generaal Ban Ki-moon heeft een panel op hoog niveau aangeduid om hem te adviseren over de post-2015 ontwikkelingsagenda. Onder het gezamenlijk voorzitterschap van de Hoofden van Indonesië, Liberia en het Verenigd Koninkrijk bevat het panel 27 eminente personen, voormalige regeringsleden, leiders van de burgerlijke gemeenschap en van de private sector. Het panel houdt regelmatig vergaderingen over een aantal belangrijke vraagstukken, en elke vergadering houdt ook een dag van overleg in met de burgerlijke gemeenschap. In 2012 is het panel twee keer samengekomen, in New York en in Londen, en in de eerste helft van dit jaar komen ze drie keer samen (in Liberia, Bali en New York).

Bijkomend aan dit panel over de post-2015 doelstellingen werd er een Speciale Adviseur toegevoegd aan de VN Secretaris-Generaal om het proces te volgen, om zo veel als mogelijk beheerders te betrekken om een akkoord over de toekomstige doelstellingen te bereiken. Een Duurzaam Ontwikkelings Oplossingen Netwerk samengesteld uit leidende experts van duurzame ontwikkeling en academische instellingen van over de hele wereld zijn door de VN aangeduid om *wetenschappelijke en technische expertise van academici, de burgerlijke gemeenschap, en de private sector te mobiliseren als steun voor het oplossen van het duurzame-ontwikkelingsprobleem op lokaal, nationaal en wereldschaal*. Het Netwerk bevat voorstanders met verschillende inzichten over hoe de hoofdthema's van extreme armoede, toenemende ongelijkheid en het behoud van de planeet moeten worden aangepakt. In de Leidende Raad van het netwerk zetelt bijvoorbeeld de econoom Jeffrey Sachs samen met de econoom en soms criticus van de MOD Paul Collier. Dit in navolging van de vertegenwoordigers van de regeringen van 70 landen bij de Rio+20 conferentie in 2012 waar zij deel waren van een VN open werkgroep om een stel van Duurzame Ontwikkelings Doelstellingen (DODs) te ontwikkelen. VN Agentschappen zoals het milieu programma, UNEP, het nieuw agentschap dat opkomt voor de vrouwen, VN Vrouwen, en het ontwikkelingsprogramma met kantoren in elk ontwikkelingsland, UNDP, nemen deel aan een VN Systeem Taken Team dat de voorbereidingen voor na-2015 coördineert. En tenslotte leidt de VN voor de eerste keer ooit, een wereldwijd onderzoek, Mijn Wereld, waar burgers worden uitgenodigd om te stemmen op welke van de zes te ontwikkelen thema's in hun leven het meeste impact heeft.

Dit alles duidt op een niveau van brandpunten en energie binnen de VN en bij regeringen die nog nooit eerder zijn samengebracht rond eender welk onderwerp. Het doel is om een ongekende hoeveelheid goede wil en vooruitziend doel op te roepen bij de onderhandelende partijen van de VN. Hierachter steekt een wijdverspreide inspanning om een goede wil beweging op te wekken die zich richt op het nieuwe stel doelstellingen. Meer dan 500 burgerlijke gemeenschapsorganisa-

ties die alle regio's van de wereld vertegenwoordigen werken onder de vlag van 'Na-2015' om ten strijde te trekken voor een *sterke en wettige opvolger* van de MOD's. Via de beweging 'De Wereld die we Wensen 2015' coördineren de VN en de burgerlijke maatschappijorganisaties samen raadplegingen in meer dan 50 landen tegelijk met een wereld raadpleeg proces gericht op 9 thema's – commentaar vragend aan burgers en groepen, organisaties, zakenlui en andere geïnteresseerde partijen. We moeten allen deel nemen aan deze gesprekken en raadplegingen – allen moeten bijdragen om een golf van goede wil op te wekken.

Dit alles omvattende initiatief om goede wil te mobiliseren op wereldschaal is nooit eerder geprobeerd. Het succes zal afhangen van de energie en de wil die door miljoenen geïnteresseerde individuen wordt ingezet. Als een kleine bijdrage ontwikkelt Wereld Goede Wil een programma om informatie te delen over het proces en biedt een gemakkelijk, duidelijk richtsnoer hoe iedereen aan de raadplegingen kan deelnemen. Van tijd tot tijd zal het initiatief van de op meditatie gebaseerde Cyclus der Conferenties haar licht laten schijnen over belangrijke bijeenkomsten die bijdragen aan de post-2015 ontwikkelings agenda. Tijdens 2013 en 2014 zullen we in de Nieuwsbrief geregeld nieuws brengen over de MOD's en het post-2015 proces.

GOEDE WIL IS ... de zuurstof van alomvattendheid

EEN RAPPORT OVER “VERENIGD VOOR EEN CULTUUR VAN VREDE VIA HARMONIE TUSSEN GELOOFSOVERTUIGINGEN”, een gebeurtenis om de Wereld Interreligieuze Harmonie Week te vieren

Op 23 november 2010 nam de Algemene Vergadering van de VN de historische resolutie 65/5 aan met de verkondiging dat tijdens de eerste week in februari jaarlijks de *wereld-interreligieuze-harmonie-week* zal worden gevierd. Deze resolutie “moedigt alle landen aan om de verspreiding, op volledig vrijwillige basis, van de boodschap van interreligieuze harmonie en goede wil te steunen (...) gebaseerd op de liefde tot God en liefde voor de naaste (...), ieder in overeenstemming met hun eigen religieuze tradities en overtuigingen.” De week is een voorbeeld van een plechtigheid van de VN. De VN plechtigheid, gevierd over de hele wereld, heeft tot doel de belangstelling voor de activiteiten en programma's te stimuleren, en om het bewustzijn en de acties over belangrijke politieke, sociale, culturele, humanitaire en mensenrechten thema's te bevorderen.

Zo werd in februari 2011 de Wereld Interreligieuze Harmonie Week ingehuldigd. In 2012 hield de President van de 66ste Algemene Vergadering, samen met de Lidstaten, de VN Agentschappen, de Ngo's een evenement in de VN Algemene Vergadering waarbij deze week werd gevierd, getiteld “Gemeenschappelijke Basis voor het Gemeenschappelijke Goede”. Dit jaar op donderdag 14 februari 2013 was Wereld Goede Wil uitgenodigd om de tweede viering van deze week bij te wonen. De gebeurtenis, getiteld “Verenigd voor een Cultuur van Vrede via Interreligieuze Harmonie”, werd voorgezeten door de President van de Algemene Vergadering, Mr Vuk Jeremić, UNESCO, en het Comité van Religieuze NGO's bij de VN, en werd gecosponeerd door de afvaardiging van Guatemala, Jordanië, Irak, Kazachstan, Maleisië en Nieuw Zeeland, met de steun van de afvaardiging van Libië, de Filippijnen, Samoa, Zimbabwe, en ook van de NGO van de Wereld Vrede Gebeds Genootschap. Werkten eveneens mee, de Wereldwijde Beweging voor de Cultuur van Vrede, het NGO Comité over Vrijheid van Religie en Geloof, het NGO Comité over Spiritualiteit, Waarden en Wereldwijde Bekommernissen-NY, het NGO Comité over het VN Internationale Decennium van de Inheemse volkeren van de wereld, de Spirituele Afgevaardigden bij de VN, en de Waarden Afgevaardigden bij de VN.

De lange lijst van deelnemende organisaties toont duidelijk aan dat de VN, de Lidstaten, en de burgerlijke maatschappij dit thema van de Interreligieuze Harmonie ernstig nemen, en dat is een bemoedigend feit. De zaal van de Algemene Vergadering was vol met de vertegenwoordigers van de verschillende geloven en op spiritualiteit gebaseerde gemeenschap-

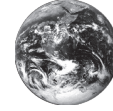
pen en er was een echt gevoel, voornamelijk tijdens de Vredes Gebeden, van een groeps aanroep, die de hogere machten oproep om de menselijke inspanningen te steunen om de doelstellingen en beginselen vastgelegd in het handvest van de VN te dienen. De President van de Algemene Vergadering, voormalig Minister van Buitenlandse Zaken van de Republiek Servië, vatte de geest samen in zijn openingsrede. Hij gaf een vers uit het Boek der Psalmen: *iedere religieuze traditie heeft een versie van haar leringen – dat de mens het recht heeft om zijn geloof in de Almachtige te plaatsen, in Zijn goddelijk plan en verlossende macht. Duizenden jaren heeft een dergelijk geloof geholpen om de menselijke geest te ondersteunen, door middel van conflicten en strijd, hongersnood en epidemieën.*

De gebeurtenis had drie elementen. Eerst deelden de vertegenwoordigers van de VN en de burgerlijke maatschappij hun bedenkingen over de rol van de interreligieuze harmonie in vredevolle discussiegroepjes. Een brede waaier van thema's kwam aan bod, van de wereldwijde nucleaire ontwapening, tot de herdenking van de Holocaust, en van de bescherming van religieuze minderheden, tot het beëindigen van geweld tegen vrouwen. In een bewogen toespraak bevestigde de permanente vertegenwoordiger van Irak bij de VN, Ambassadeur T. Hamid Al-Bayati: *Alle religies, alle heilige boeken, alle profeten en boodschappers, komen van dezelfde bron, die dezelfde God is die we aanbidden wanneer we naar de moskee, naar de kerk, naar de synagoge, naar de kampong gaan ...*

Daarna was er een symfonie van vredebidder, er waren momenten van ongewone diepe éénlijnigheid en aanroep wanneer de vertegenwoordigers van Inheemsen, Bahá'í, Boeddhisten, Kristenen, Hindoe, Humanisten, Jain, Joden, Moslims, Sikhs en Zoroaster mensen hun bevestigingen en gebeden offerden, met muzikale begeleiding. Het laatste deel was de Wereld Vredes Vlag Ceremonie: de vlag van iedere Lidstaat en Waarnemer werd vertoond, gedragen waar mogelijk door een nationaal vertegenwoordiger. Bij elke vlag werd de naam van het land aangekondigd en iedereen werd uitgenodigd om dan te antwoorden, “Moge vrede zijn in ... (naam van het land)”. Uiteindelijk werden alle vlaggen in de hal voorgehouden en de afsluitende bevestiging weerklonk, “Moge Vrede de Aarde behoeden”. De gebeurtenis diende als een vreugdevolle bevestiging van de eenheid in bewustzijn wat de VN tracht te bevorderen, en de positieve rol dat het interreligieus werk kan spelen in het bevorderen van juiste menselijke verhoudingen en vrede.

Wereld Aanroepdag 2013

Wat de mensheid boven alles nodig heeft om een rechtvaardiger, onderling afhankelijke en zorgzame mondiale gemeenschap op te bouwen, is meer licht, liefde en geestelijke wil. Op Wereld Aanroep Dag **vrijdag 24 mei 2013** verenigen mensen van goede wil, afkomstig uit alle delen van de wereld, en vanuit verschillende religieuze en geestelijke achtergronden zich in het aanroepen van deze hogere energieën door het gebruik van de Grote Aanroep. Neemt u deel aan dit helende werk door de Grote Aanroep op te nemen in uw gedachten, uw gebeden en uw meditatie op Wereld Aanroep Dag?

De Grote Aanroep

Aangepaste versie

Vanuit het punt van Licht in het Denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuit het punt van Licht in het Denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome Liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus* tot de Aarde wederkeren.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome Liefde in de harten van de mensen.
Moge Hij* die komen gaat tot de Aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen.
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen.
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde herstellen.

Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde herstellen.

Indien u deze boodschap aan anderen wilt sturen, zijn er via onze website twee gekleurde kaarten beschikbaar: de oorspronkelijke Grote Aanroep is op www.lucistrust.org/ecard/, en de aangepaste versie op www.lucistrust.org/ecard2/. Op onze website op www.lucistrust.org/wid wordt ook de Wereld Aanroepdag video aangeboden – geef deze verwijzing a.u.b. aan anderen door.

* Veel godsdiensten geloven in een Wereldleraar, die in de toekomst zal komen (vandaar 'Hij die komen gaat').
Zij kennen Hem onder namen als de Heer Maitreya, de Imam Mahdi, de Kalki avatar, enz...
Deze termen worden soms in versies van de Grote Aanroep gebruikt voor mensen van bepaalde geloofsovertuigingen.

Het bevorderen en vestigen van juiste menselijke verhoudingen

ISSN 0818-4984

WERELD GOEDE WIL is een internationale beweging voor het bevorderen en mobiliseren van de energie van goede wil en voor het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Zij is opgericht in 1932 als een activiteit van dienst van de Lucis Trust. De Lucis Trust staat in Groot Brittannië geregistreerd als een educatieve instelling. In de Verenigde Staten is het een van belasting vrijgestelde opvoedkundige instelling zonder winst oogmerk en in Zwitserland

staat zij geregistreerd als een samenwerkingsverband zonder winst oogmerk. WERELD GOEDE WIL wordt door de Verenigde naties erkend als een Niet-Gouvernementele Organisatie (NGO) en wordt vertegenwoordigd bij de regelmatige voorlichtingsbijeenkomsten op het VN-Hoofdkwartier. De Lucis Trust heeft een raadgevend statuut bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. De WERELD GOEDE WIL NIEUWS-

BRIEF wordt vier keer per jaar uitgegeven. Meerdere exemplaren van de Nieuwsbrief kunnen op verzoek worden toegezonden. De WERELD GOEDE WIL NIEUWS BRIEF is ook beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Grieks, Italiaans, Portugees, Russisch, Zweeds, en Spaans. Het Internet adres is: <http://www.worldgoodwill.org>.

Het werk van Wereld Goede Wil wordt volledig gefinancierd uit donaties en daarom worden er voor de Nieuwsbrief geen kosten in rekening gebracht. Iedere gift die u bereid zou zijn over te maken is bijzonder welkom.

3 Whitehall Court
Suite 54
London SW1A 2EF
UK

1 Rue de Varembe
Case Postale 26
CH-1211 Geneva 20
SWITZERLAND

120 Wall Street
24th Floor
New York NY10005
USA

Email: worldgoodwill.uk@lucistrust.org

Email: nl.geneva@lucistrust.org

Email: worldgoodwill.us@lucistrust.org